

[Ernst B. Schmidt]

Men der er et problem, som også har været berørt her, og det er beboelse af sommerhuse. For at få tilladelse til helårsbeboelse skal man have ejet et sommerhus i 10 år og være pensionist, og det vil for de flestes vedkommende sige over 67 år. Så er man da i hvert fald sikker på, at en hel del af disse mennesker skal have hjemmehjælp, og jeg ved ikke hvad. Og der er også en anden ting, som jeg mener skal betænkes i den forbindelse: Flere og flere sommerhuse bliver indrettet til helårsbeboelse og bliver – i hvert fald ovre ved Vestkysten, hvor jeg kommer fra – meget ofte benyttet hele året rundt til turister, eventuelt med adresse i Tyskland. Det mener jeg vi skal have gjort noget ved. Fremskridtspartiet har fremsat lovforslag herom, og vi kan jo se på, om vi kan få indføjet nogle ændringer i dette lovforslag.

Jeg kan se, lampen begynder at lyse.

Jeg skal ikke sige andet om lovforslag nr. L 77, end at søer på 100 m² ikke er vores livret; jeg kan se, at SF i deres lovforslag mener, at grænsen skal være 150 m². Hvis SF ikke får vedtaget deres lovforslag, kan vi måske prøve at få det ind som et ændringsforslag, det vil jeg gerne lægge op til. Jeg mener slet ikke, at vi skulle have den begrænsning; vi kan udmærket beholde de gamle regler.

Med hensyn til lovforslag nr. L 78 om et naturklagenævnet må jeg sige, at vi ikke ønsker at bevare amterne, og ud fra den indstilling kan vi godt se, at den nuværende ordning på sin vis måske var bedre, men vi bryder os heller ikke om Overfredningsnævnet.

Der er mange ting, der skal kigges på i udvalget. Det er en stor buket, om jeg så må sige, at komme igennem.

Jeg har faktisk været inde på noget af det, SF har på programmet med de tre lovforslag: L 104, L 105 og L 106. Til lovforslag nr. L 104 kan jeg sige, at vi ikke kan støtte § 3, der drejer sig om, at offentlige myndigheder skal til at anlægge virksomheder.

Lampen lyser, men inden jeg går ned, kan jeg lige sige, at i lovforslag L 106 er der noget om folkeafstemninger, og det er Fremskridtspartiet positivt over for.

Med disse mine ord vil jeg sige, at Fremskridtspartiet gerne vil deltage i et tilbunds-gående udvalgsarbejde.

Addi Andersen (CD):

Da Centrum-Demokraternes miljøpolitiske ordfører ikke kan være til stede, skal jeg kort sige, at CD har sympati for de af miljøministeren fremsatte lovforslag og vil arbejde positivt i udvalget.

CD kan ikke støtte lovforslagene fremsat af SF.

Lone Dybkjær (RV):

Af formentlig rimelig letforståelige årsager skal jeg tilslutte mig miljøministerens redegørelse og også sige, at jeg synes, de punkter, som miljøministeren har fremdraget i sin fremsættelsestale, er i meget god overensstemmelse med det, jeg selv oplevede som værende de hovedpunkter – ud over en masse detaljer – som det var særlig vigtigt at få forhandlet på plads, dersom man skulle få miljøreformen igennem.

Jeg synes, som jeg også gjorde som miljøminister, at det er utrolig vigtigt, at denne reform vedtages med et bredt flertal, fordi selve miljøloven udmøntning foregår i amter og kommuner med vidt forskellig politisk sammensætning. Når det er sagt, vil jeg også sige, at det naturligvis kræver – ligesom det gjorde af den tidligere regering, men ikke mindre af denne – en rimelig høj grad af fleksibilitet og forhandlingsvilje hos regeringen, hvis det skal lykkes, men det går jeg også ud fra at regeringen har. Og jeg synes, at miljøministeren har lagt tingene godt frem her i dag.

Jeg tror, det var SF's ordfører, der var inde på, at man i højere grad i forbindelse med denne reform havde diskuteret forenklinger, regelsaneringer, og hvad der nu i øvrigt kunne siges i denne sammenhæng, og mindre selve den styrkelse, der er i lovforslagene. Det skal jeg være den første til at beklage, fordi det, der var helt afgørende for miljøreformen, var naturligvis, at der var tale om en meget markant styrkelse i forhold til, hvad vi tidligere har set her i landet. Det synes jeg godt man kan sige at der var, men på en eller anden måde druknede det i debatten.

Jeg vil dog i denne sammenhæng ganske stille sige til SF's ordfører, at måske kunne oppositionspartierne S og SF også have bidraget en anelse til at påpege, at der faktisk var mange grønne styrkelser i disse lovforslag. Man var nok tilbøjelig til at kaste sig mere over knasterne, selvforståeligt, end til at fremhæve det grøn-